

Asztalos Attila Iván

Kedves Vértézős társak!

Az elmúlt két alkalommal elég sűrű hétvégéim voltak, kiment a fejemből a heti levél, most nagyvonalakban összefoglalom, hogy nagyjából mi történt.

Semmi...

Mármint, igazából semmi érdekfeszítőre nem emlékszem, ahhoz képest, hogy 3 hétről van szó. Rengeteget tanultam, mert fontos zh-im voltak, másból sem álltak a heteim, csak tanultam, meg órákat tartottam. De azért egy pár szót mondok:

Tesómmal, újra elkezdtünk R6-ozni (Rainbow 6 Siege, aki tudja tudja, aki nem annak egy pár szóban: taktikai "lövöldözős" játék), valamiért mindketten megkaptuk a kedvet, úgyhogy hétvége egy-két órát csapatjuk.

A továbbtanulással kapcsolatban egyre jobban kezd kirajzolódni a kép, most elkezdtem felkészülni C1-es angol nyelvizsgára, mert nem árt, ha van, plusz konkrétan van egy munkalehetőség, ahova már 3 éve keresnek angol közgazdász tanárt, és ha ezzel az egyetemmel végzek akkor ott el is kezdhethetnék dolgozni, mellette meg levelezőn csinálnám a matekot (vagy valami ilyesmi a jelenlegi terv).

Újra látom fellendülni az ifi közit, most sok alkalom kimaradt betegség meg egyéb dolgok miatt, és emiatt kicsit szétszéledtek a tagok, de most már többen is jeleztek, hogy a kövi alkalomra úgy látszik tudnak jobbi, ami kb 6-7 kolis gimnazistát jelent. Jó lesz végre, hogy nem 4-en leszünk. Nagyon erősen látom ebben Isten munkálkodását, az elmúlt hetekben sokat imádkoztam értük meg ámblokk ezért a Szent Mihály közösségért, és úgy látszik, hogy "imáim meghallgatásra találtak".

Ezen kívül voltam Ezazanap Roadshow-n Sopronban, ahol Csiszér Laciékkel elképesztően jól dicsőítettünk, nagyon megérintett a Szentlélek. Nagy szükségem volt erre, egy kicsit száraznak éreztem már a lelkemet. A hétem itt lesz Szombathelyen, szerdán, akinek van kedve, meg ideje, annak tudom ajánlani. Ja és nemmellesleg a nagy Ezazanapot is, ami szintén itt lesz Szombathelyen, a Haladás stadionban (amit azóta László Viktor átnevezett "Hálaadás" stadionnak).

A végére mégis eszembe jutott valami érdekes: ezen a héten voltam Celldömölkön. A Brenner János Gimnázium mostani bérmezős osztályának volt ott a zarándokházban lelkigyakorlata. Mivel én is Brenneres voltam és nagyon jóban vagyok a domonkos nővérrel aki szervezte, meghívtak, hogy tegyek nekik tanúságot. Ennek nagyon megörültem, mert nagyon szeretek beszélni a hitemről, meg a kis eddigi életutamról, úgyhogy természetesen igent mondtam. Kicsit izgultam, de összességében, szerintem tök jól összefoglaltam mindent.

Na hát nagyjából ennyi jutott eszembe most.

Remélem ti is jól vagytok, és nektek is szép hetetek volt!

Üdvözlettel, Ati

Feczkó Csongor

Gyimóthy Bálint

Sziasztok!

Ez a hét nekem tök produktívan telt. Kb egész héten készültem az állásinterjúkra. (még mindig nem hívtak sehova, de szeretnék felkészült lenni) Csiszolgattam az önéletrajzomat, és a motivációs leveletem. Kedden tök jó idő volt és végre volt időm szétszedni a motort. Nem emlékszem hogy említettem-e, de arra gyanakodtam hogy el van tömődve a karburátor, ahhoz hogy hozzáférjek, pedig le kellett szerelni először a tankot, aztán az airboxot. Végül a karburátor elég tisztának tűnt, bár a szivatót kicsit le kellett törölgetni. Még nem végeztem az összerakással, szóval az majd jövőhéten derül ki, hogy bevált-e a szerelés, és hogy minden csövet és kábelt jóhelyre tettem-e vissza 😊.

Csütörtökön elmentem egy fotóstúdióba az önéletrajzomhoz, mert tényleg azt szeretném hogy az első benyomásom az interjúk előtt minél professzionálisabb legyen. Szerintem sikerült is maximálisra csiszolgatni, úgyhogy be is adtam a jelentlézésem a Hiltihez, ami tök nagy lehetőség lenne. Majd meglátjuk hogy sikerül.

Amúgy hét végére kicsit elfáradtam nem tudom mitől. Lehet kicsit visszaestem a megfázásban, de lehet csak az időjárás miatt.

Hétfőn lesz egyébként az utolsó munkanapom az Audinál. Ilyenkor általában aki távozik a csapatból az hoz sütit meg valami üditőt búcsúzóul. Nekem ehhez nem nagyon fűlik a fogam, mert nem érzem úgy hogy olyan jó kedvvel távoznék. De azért igyekszem elbúcsúzni a barátaimtól, mert sok jó embert ismertem meg ott, és kicsit sajnálom hogy ott kell hagynom őket. De azért biztos lesz olyan akivel majd tartani fogjuk a kapcsolatot.

Remélem nektek is jól telt a hetetek,

Bálint

Husznai Albert

Sziasztok!

Egy nagyon sok munkával telő, de csodálatos hetem volt. Az egyetemen sportorvostant tanulhattam, ami kifejezetten érdekelt, mert évente 2-3 kisebb sérülés azért össze szokott jönni, aztán így egészen sok tananyagrésznél volt olyan érzésem, hogy ehhez van közöm. Közben konferenciára készültem délutánonként, de arra is jutott időm, hogy kollégista barátaimnak segítsek egyetemi számonkérésekre felkészülni, eközben én is felfrissítettem korábbi tudásomat. Csütörtök-pénteken a kollégiumi konferenciánk volt, ahol mindig nagy élmény,

ahogy összefog a közösségünk a lebonyolítás során. Itt pénteken előadhattam, és első díjat kaptam a szekciómban és még egy különdíjat is hozzá, nagyon jól esett, hogy ezt megadta most a Jóisten, hogy így legyen! MKK-s esti imára nem tudtam menni a készülés miatt, amit sajnáltam, de azóta a közösségi létet is sikerült pótolnom kicsit. Szeretnék kicsit többet foglalkozni a hivatással, átfogó élettervemmel, mint a héten sikerült, remélem jövőhéten tudom majd ügyesen beosztani ilyen irányba is az időt. Ma pedig újra a laborban vagyok, alighanem kb. éjfélig, ezt a levelet is onnan írom.

Szeretettel imádkozom értetek!

Albert

Kondorosy Boti

Sziasztok!

Remélem minél többeknek jobb és kevésbé stresszes hete volt mint nekem!

Múlt szombaton a társasozást későn fejeztük be, három óra körül értem vissza a kollégiumba (társasozás kicsit leegyszerűsíti, legalább annyi volt az eszmecsere, mint amennyit játszottunk, inkább több). Vasárnap felkeltem misére, szűn ha jól emlékszem nem igazán tanultam aznap, délután a nővéreméknél (akik otthon voltak nálunk vidéken) előkészítettem a terepet egy kis meglepetés ünneplésre Anya 60. születésnapja alkalmából, aki éppen feljött Pestre római zarándoklatra. Őtőle hallottam Csermák Kálmán bácsi állapotáról, ami eléggé letört a nap maradékára.

Másnap beszéltem erről egy barátommal, aki javasolta, hogy látogassam meg. Átgondoltam, és úgy döntöttem, el szeretnék menni, ezért megkérdeztem Péter atyát és Alice nénit (Kálmán bácsi felesége, aki nem tudja), hogy lenne-e erre lehetőség, és lehetett. Úgy döntöttem, másnap megyek el, mivel ha akkor este mentem volna, biztosan nem lett volna ébren, és azt mondták, meglepően jó állapotban van. Megbántam.

Másnap dél körül megkérdeztem Alice nénit, hogy mehetek-e, és azt mondta, hogy két órája nagyon rosszul van, jobb lenne talán, ha nem, imádkozzak érte. Így a következő két órára felmentem az egyetemi kápolnába imádkozni. Egy misét is tartottak éppen véletlenül, előtte rövid szentségimádással, nem is tudtam róla, hogy van ilyenünk. Péter atya pár perccel kettő előtt írta, hogy Kálmán bácsi hazatért.

Szerdán és pénteken ZHim voltak, a hét jó részét az ezekre készülés töltötte ki (amit máskor az olvasás töltene). Csütörtökön voltam még a laborban amiről már írtam (immunológiai labor). A pénteki ZHmat átaludtam, amit egyszerre találtam nevetségesnek és siralmasnak a készülésem után. Ma még megírtam egy Moodle tesztet, és készültem valamennyit egy hétfői ZHmra, olvasáson kívül. Lesz még a napomban min. egy óra ima, és még vagy egy kis edzést vagy tanulást megpróbálok beleszuszakolni (fél 11 van).

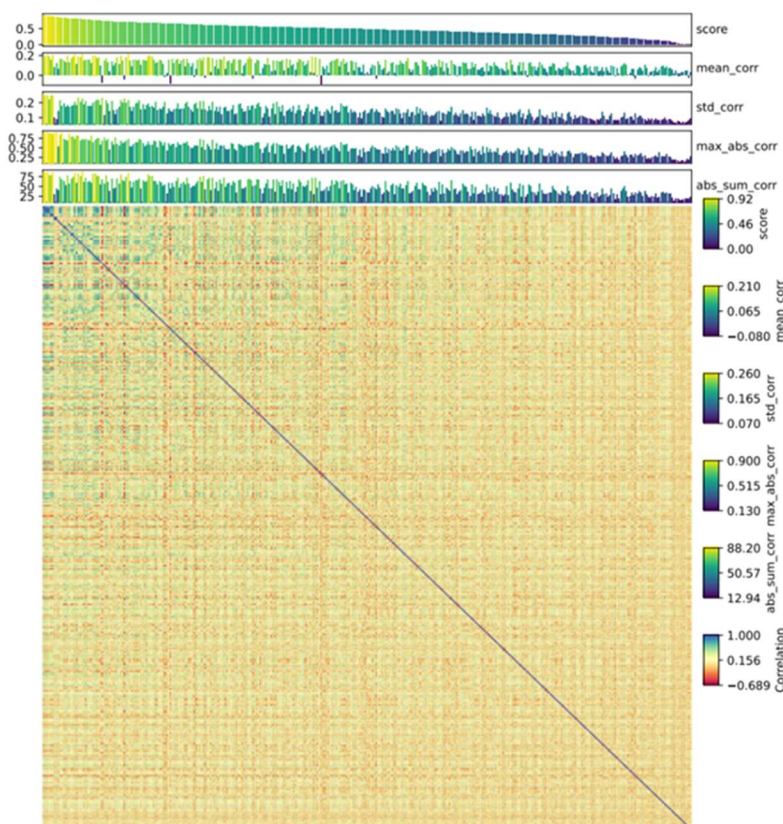
Kovács Kenéz

Nováki Lóránt

Sziasztok!

Én nagyon örültem a képeknek, amiket láttam a leveletekben, szóval szerintem én általában valamit fel fogok tölteni a levél mellé. Amit itt áttok, az a szakdogámhoz kapcsolódik, ahol DNS-metilációs pozíciók egymással való korrelációi látszódnak (a középső csík azért fekete, mert önmagukkal a pozícióknak 1 a korrelációja, és szimmetrikus is a tengely mentén az ábra hasonló okokból). A felső csík azt jelzi mennyire egyszerűen tudom regressziós modellel megjósolni az adott metilációs értékeket a többi alapján. Az az ábra lényege, hogy látszódjon az, hogy minél erősebb értékű korrelációt tapasztalunk egy

oszlopban, annál jobban lehet-e megjósolni egy adott pozíciót. A teljes kép egyébként 17 MB-ot foglal, ide egy jelentősen homályosabbat töltöttem fel. Bár szemre jónak néz ki ez a rendszerezés, de egyébként nem pontos, ezért valószínűleg nem fogom tudni használni előszűrésre. Olyan szempontból reprezentatív ez az ábra, hogy látszódik, hogy olyan első pillantásra jó irányban indulnék el, de ugyanakkor az is, hogy valójában nem. Sok új modellt is kipróbáltam, de így a hét végére arra jutottam, hogy a kevés adatot használok, és újabbak után nézek, mert olyan gyenge hatásokat próbálok vizsgálni, hogy ekkora adathalmazon a zaj miatt semmi biztosat nem lehet mondani. A szerencse az, hogy bár a témavezetőim azt mondták, nincsen több adat, amit lehetne használni, én pont a mai napon (szombat) belefutottam egy cikkbe, amiben összesen kb 10 ezer ember metilációs adatairól tesznek említést, ezért remélem, hogy ezeket sikerül összegyűjteni (mivel több adatbázisban vannak szétszórva).

Ja egyébként így konkrétan a hétfőt kiemelném, amikor is találkoztam reggel Bicóval a metró aluljáróban aztán délután Domával is. Mindig szeretek összefutni ismerősökkel, mert valahogy tők szerencsésnek érzem utána magam, hogy ilyen kicsi esélyű esemény megtörténik. Meg néha az is megfordul a fejemben, hogy beszélgessek valakivel akit egyáltalán nem is ismerek random a metróon, mert valahogy zavar, hogy naponta több száz ember mellett elmegyek úgy hogy valószínűleg soha nem fogom megismerni őket, mert egyébként meg valószínűleg hülyének néznek, vagy koldusnak, vagy „kertésznek”. Igazából csak azért mondtam ezt el mert amúgy valamikor erről is beszélhetnénk, érdemes e másokat megszólítani utazás közben. Nade még héfőn ami fontos, hogy fel tudtam köszönteni Sári Matyit is, vele az egyetmről kifelé menet

futottam össze szintén véletlen, aminek azért is örültem mert vele már régen beszéltem. Mindezután időben hazaértem kutyatornára, amit egy olyan nő tartott akinek szintén lebénult a kiskutyája (mint kiderült 5ször élete során, 17 évet élt) szóval nagyon bizakodóak lettünk Momó gyógyulását tekintve.

Ja és igen, mindenki írjon serényen. Várom a leveleket!

Üdv,

Lóri

Pór Benedek

Sziasztok!

A hét eleje megint sok tanulással telt zh-k miatt. Fizikából volt egy szerdán, amiből annyira rossz a tanárunk, hogy zh előtt pár órával a gyakorlati órán 2-en vettünk részt..

Hétfő este elmentem egy szakkollégiumi előadásra, érdekesnek tűnt, egy magyar traktor cég vezetője jött el beszélni a traktorgyártásról, elmondta, hogy ő hogyan valósította meg és milyen perspektívák vannak a magyar traktorgyártásnak, de kicsit lehangoló volt. Igazából azt ecsetelte, hogy mennyire egy buta ötlet volt nekiállni traktort tervezni, nem ajánlja ezt senkinek ilyen formában, életképtelen a piacon és megérti, hogy nem kell senkinek a gép. :D Hogy egy kis biztatót is mondjon, beszélt arról, hogy a Rába traktor viszont esélyes hogy fel fog éledni, de ahhoz neki nincs köze.

Elkezdtem kicsit erősíteni a lábamat, meg hengerezni, nyújtani, hogy tudjak többet futni anélkül, hogy fájna a térdem. Azt csinálhatom és egy keveset futok is, majd aztán szépen növelem a futás mennyiségét. Most ügyelek a fokozatosságra, mert lehet hogy korábban amiatt is volt térdbaj, mert nem figyeltem arra.

Ezenkívül most teszek egy újabb nekifutást az angol tanulásnak, mert kellemetlen, hogy ennyire nem tudok angolul. Héten foglalkoztam is nyelvvel mindennap egy keveset.

Próbálok valamennyire hasznosan tölteni a szabad időmet, mert valahogy ezen az egyetemen előfordul, hogy hiába teljesítem a kötelességemet úgy érzem mintha folyton lopom az időt. Korábban, gimnázium alatt nem volt ez az érzés jellemző. Valószínűleg az is benne van, hogy nem vagyok magabiztos ezzel az egyetemmel kapcsolatban, hogy ez volt-e a legjobb választás, meg, hogy előrébb visz-e ez egyáltalán engem az életben.

Heti főzés megvolt, carbonarat csináltam, meglepődtem, hogy a tojást nem kell megsütni csak rá kell tenni a forró tésztára. Kicsit bizalmatlan voltam, de aztán nem volt gond vele.. egy negyed óráig, mert aztán hascsikarás és gyorsan wc. Sejttem hogy volt összefüggés.

Csütörtökön megint társasjátékoztunk egy volt osztálytársammal, nagyon sokan voltunk, majdnem 20-an. Jó volt találkozni velük, párat már rég nem láttam.

Pénteken jövök haza, otthon nagyon sokat zongorázok, kedves időtöltés most ez nekem.

Üdvözlettel: Benedek

Szabó Jónás

Sziasztok!

Elég nehéz, és fárasztó hetem volt. Sok dolgom volt, és gyakran éreztem úgy, hogy sok minden nyomja a vállamat. Egyre hosszabb listákat dobáltam a korszóba...

Lett egy munkám, igazából laptopon csinálható, teljesen rugalmas és 100% homeoffice. Ez elég praktikus, de meg is eszegette a szabadidőmet.

Szerdán a Csak Egyetben volt mise, sőt, gyónni is tudtam. Jól esett, hogy a dolgozók örültek nekem.

Este elmentem egy jóbaráttal a pinyóba, nagyon jót beszélgettünk, iszogattunk. Éjszaka, már nem teljesen tiszta fejjel indultam haza, láttam, hogy éjszakaival 55 perc lenne hazaérnem. Mondom az nem létezik, inkább futok, úgyhogy hazafutottam, így kb 25 perc volt. Biztos fura látvány lehettem...

Csütörtökön reggel két barátommal kondiztam együtt, akik ráadásul testvérek, és elég viccesen kommunikálnak egymással, jókat röhögtem rajtuk. Délután voltam a Ludwig múzeumban, megnéztem egy kiállítást. Jó nyugis volt, biciklivel mentem, jól esett kicsit tekerni a napsütésben, meg szép környéken is van.

Pénteken már nagyon ki voltam merülve. Napközben egyszer ledőltem az ágyra, de eszembe jutott, hogy volt 1-2 dolog a nagytáborral, amit el akartam intézni, szóval nem alhatok el. Aztán persze elaludtam, de álmomban megszerveztem az egész táborát, nagyon ügyes voltam, remélem, én is élem majd az álmomat!

Aztán elmentem bowlingozni egy lány-baráttal, meg az ő barátjával, azt élveztem, a végére egészen bele is jöttem. Utána randim lett volna, de beteg lett a lány, úgyhogy végül egyedül mentem a Nemzeti Táncszínházba egy előadásra. Igazából nem nagyon bántam, nem annyira érzem, hogy kedvem lenne randizgatni (amúgy a lány hívott el engem még korábban). Ez a tánc műfaj nem annyira áll közel hozzám, de azért érdekes volt.

Egyébként a kiskoli, ahol lakom, a Fokoláré közösséghez tartozik, és ma (szombaton) meghívtak minket a Fokoláré közösségi házába beszélgetni, ebédelni. Eddig nem sokat tudtam erről az egész közösségről, de szimpik voltak nagyon.

Remélem mindenki jól van!

Sziasztok!

Jónás

Szilika Doma

Sziasztok Srácok!

Számomra ez egy nagyon sűrű, de a szükséges kegyelmekben gazdag hét volt. Múlt vasárnap még megugorhatatlannak tűnt a sok feladat teljesítése, ami rám várt: kedden élettan ZH a női hormonális működésből és társaiból (elég bonyolult téma, szerintem ezt igazából senki sem érti teljesen, legkevésbé talán az érintettek), szerdán immunológiából, amire akkor még semmit sem készültem, pénteken pedig KRESZ vizsga, jogosítványom honosításához. Mindez pedig azon a héten, amikor kollégiumunk hagyományos konferenciája is volt és elvitte a csütörtöki és pénteki napot teljesen.

Számomra mindig is nehéz volt éjszakázni, inkább felkelek korán és nekiülök a feladatainak, de este nagyon nem vagyok hatékony. Most sokat kellett éjszakáznom, hogy mindenre legyen időm, és nem volt jó. Ennek ellenére örülök, hogy újabb területen ismerhettem meg és tágíthattam a határait. Végül egyébként a helyzethez képest minden jól sikerült és ha leveszem a maximalista szemüveget, igazán remekül teljesítettem. Emellett volt még idő kicsit készülni a félmaratonra, amire beneveztem Virágvasárnapra.

A konferencia is nagyon jól sikerült. Az immunológia, genetika és mikrobiológia szekcióban voltam a szekcióvezető segédje. Ez egy adminisztratív feladat volt (projektor kezelés, zsűri kizsgálása, stb.) de így is bele tudtam hallgatni az előadásokba. Nagyon inspiráló volt, hogy a velem egy korú egyetemisták milyen hihetetlen munkát fektetnek a világ mélyebb megismerésébe és ezáltal az emberek életének jobbra tételébe. Én még keresem, hogy hol kutathatnék, ezért örültem ennek a nagy inspiráció löketnek.

Fontos esemény volt még, hogy kedd reggel találkoztam két sráccal, akikkel együtt végezzük az InTeam lelkigyakorlatot Nagybőjtben. Nagyon feldobott és megerősített ez a találkozás, mert kicsit botladozva csináltam a lelkigyakorlatot eddig.

A kedd meghatározó élménye volt még, mikor megtudtam, hogy Kálmán bácsi hazatért Istenhez. Nagy hatással volt rám az a béke és szeretet, ami belőle áradt, mikor találkoztam Vele az ÉlesztŐn. Kálmán bácsi életének példája megerősít, hogy Isten mellett lehet igazán teljes életet élni ebben a világban. Most úgy érzem, hogy mind az ÉlesztŐnek, mind Schönstattnak lett egy odaadó munkatársa a Mennyben.

Hétvégén kicsit szeretnék lelassulni, szeretném kipihenni a hetet, imádkozni és sportolni, hogy feltöltődve kezdhessek hétfőn. Jónással lehet, hogy főzünk valamit ma este, remélem tényleg összejön :-D

Már várom, hogy találkozzunk! Addig is minden jót! Hajrá!

Csermák Péter atya

Schrődl Ákos

Sziasztok!

A héten történt velem egy-két dolog, így kezdem is:

-Elkezdtem dolgozni az új munkahelyemen óbudán, és nagyon tetszik nekem a tászarág és a munka. Egy amerikai prémium fólia gyártó cégnek viszem a kelet európai kommunikációját, és nagyon sok lehetőségem van fejlődni. A jövő héten már megyünk is céges rendezvény tartani

a partnereknek, szóval arra készülünk most ezerrel 😊

- Emellett lett egy ribizli bokrom, eper bokrom és ültettem az utcafelől talarónővényt, japán kecskerágót (fura neve van az tuti :D), szóval nagyon örülök az esőnek, mert remélem megnöveszti őket.

-A héten még a nagy izgalmak a munkahelyi parkoló hely kereséssel mentek, pont bele esünk a parkoló zónákba, így igyekszem más helyet találni. Legutóbb pl beszorultam a Praktiker parkolójába, mert kora reggel amikor bementem még fent voltak a sorompók, és azt gondoltam kienged a kamera rendszer, de mint rájöttem nem fog. (Upszi) szóval állati kellemetlen volt besétálni és elmondani, hogy én ide csak beosontam ingyen, de nem tudok

kimenni 😊 Hál'istennek az intező csajszi megkegyelmezett nekem és kiengedett, de kaptam azért egy szidást, hogy legközelebb fizessek is :D

Üdvözlettel:

Schrődl Ákos

Szabó Jakab

Sziasztok!

Én ma elég rövidre fogom, mert kissé kalamajkába vittem magamat. Valamiért meg voltam győződve róla, hogy május 15-e a szakdolgozatom leadási határideje, de ma kiderült, hogy mégsem... hanem már április 15-e. Jelen állás szerint (szombat este fél tíz) kb 13 oldal van készen a minimum szükséges 40 oldalból, szóval még nincs veszve a helyzet. Szabad még a jövő hétvégém is, úgyhogy egy kis konzulensi jóindulattal, és leginkább a Gondviselés segítségével behúzható a dolog.

A jó hír az, hogy így akkor húsvét után mindenképpen szabadabb leszek, akár elkészül ez most, akár nem. Nagyon jó lenne persze, ha nem tolódná már tovább ez a dolog, mert kifejezetten szeretném a hátam mögött tudni, és a következő évek témáira koncentrálni tudni. Szóval nagyon megköszönöm, ha imádkoztok értem!

Várom már a következő hétvégénket!

Jakab